

Heden en toekomst van walvisindustrie

Correspondent te Faial

Het naastgelegen eiland Pico nam eind 30^{ger} jaren op een andere wijze deel aan de walvisjacht. Zodra de walvispotters een walvis zagen, werd een vuurpijl afgestoken. De walvis jagers renden dan naar hun speciale (zeil)boten om de walvis te vangen.

De dode walvis werd later met een motorbarkas naar de haven van Lajes gesleept. Ook op Pico kon de walvis helemaal worden verwerkt.

In de oude botenhuisen is nu ook het walvismuseum ingericht. Hier wordt met name het soort boot en de vakmanschap van de walvisvangst belicht. De tentoongestelde, schitterende Scrimshaw op tanden en botten is een lust om naar te kijken. De Zeezwaluwtjes keken vol bewondering naar de schitterende gebruiksvoorwerpen en sierraden die van het walvis" ivoor" werden gemaakt.

Er worden nu uiteraard geen walvissen meer gevangen, het is een beschermde diersoort die met uitsterven wordt bedreigd. Whale-watching echter, is nu een rijke bron van inkomsten geworden voor de eilanden. De oude walvispotters en jagers kunnen hun kennis over walvissen delen met de toeristen die met vliegtuigladingen aankomen om de walvis in zijn natuurlijke omgeving rond de Azoren te zien.

De bemanning van de Zeezwaluw heeft onderweg naar de Azoren eenmaal mogen genieten van een grote langs zwemmende potvis en hoopt dat zijn broers en zussen nog lang in de wateren rondom de Azoren zijn te spotten.

